

Hírek — Közlemények

A GYÓGYSZERÉSZETI TANSZÉK JELENTŐSÉGE AZ ORVOSTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETBEN

Visszatekintve az elmúlt 40 évre (1929-től), a gyógyszerész-továbbképzés a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság munkájára épülve, ha nem is gyors ütemben, de állandóan fejlődött. Hazánk felszabadulása után a Gyógyszerész Szakcsoport újraszervezésében már egész határozott formát öltött. A fejlődés üteme az Egészségügyi Minisztérium hatékony munkássága következtében 1957-től gyorsult, és jelentős állomás lett az 1961. esztendő, amikor is a gyógyszerész-továbbképzés szervezésével, irányításával és ellenőrzésével kapcsolatos teendőket az Egészségügyi Minisztérium az Orvostovábbképző Intézet feladatkörébe utalta. Az a körülmény, hogy a gyógyszerész-továbbképzés szervezése önálló feladattá vált, a továbbképzés számos új lehetőségét nyitotta meg.

Az orvostovábbképzés feladataira épült gyógyszerész-továbbképzés — ami formáiban, módszereiben és szervezetében megegyezik az orvostovábbképzéssel — tartalmilag a gyógyszerészet mai igényeinek megfelelő, kellő elméleti és gyakorlati ismereteket nyújt.

A továbbképzés tartalmi és operatív lebonyolítása az esetenként összehívott Oktatási Bizottság, valamint az egyes, úgynevezett külső szakmai reprezentánsok (előadók és intézmények) elvi és gyakorlati segítségével történik, szemben az orvostovábbképzéssel, ahol ez már 1962 óta számos tanszék közreműködésével folyik.

Mi a továbbképző tanszék feladata?

Mint felsőoktatási intézménynek, elsősorban oktatási tevékenység. Ez magában foglalja az oktatási szükséglet meghatározását; a különböző oktatási formák megfelelő alkalmazását, az oktatási módszerek fejlesztését, a továbbképzési ismeretek egységesítését, álláspontok egyeztetését stb.

Az oktatási tevékenységtől elválaszthatatlan két másik feladat, amelyek egyben megalapozzák az oktatási tevékenység kellő szintjét is: gyakorlatban is művelni az illető szakterületet, valamint tudományos munkát végezni.

Ahhoz, hogy az oktatás a mai követelményeknek megfelelő legyen, ismerni kell a mindennapok egyszerű, de gyakran mégis bonyolult problémáit. Ezek ismeretében pedig kellő szakmai-tudományos felkészültséggel kell dolgozni azok megszüntetésén. Mindezeket az ismereteket pedig az oktatás során tovább kell adni, hogy lehetőleg mindenütt ismerjék és alkalmazzák azokat. Ez a hármasság tevékenység alkothat csak teljes egészet.

Az orvostovábbképzés ilyen értelmű lebonyolításában a tanszékek megállták a helyüket.

A gyógyszerész-továbbképzés intézményessé válását a gyógyszerész-társadalom örömmel fogadta. Az érdeklődés az évek során egyre fokozódott, hiszen egyes munkaterületek betöltéséhez szükségessé vált bizonyos tanfolyamok elvégzése. A gyógyszerész-továbbképzés fejlődésével egyre inkább felmerült a gyógyszerészeti tanszék szüksé-

gessége. A tanszék létesítését mind az Orvostovábbképző Intézet, mind az Oktatási Bizottság szorgalmazta, de maga a terület is igényelte.

1970-ben az Orvostovábbképző Intézet több tanszékkal bővül, köztük gyógyszerészeti tanszékkal is. A tanszék létrehozása ismét jelentős állomás, mert minden bizonnyal reprezentánsa és továbbfejlesztője lesz a gyógyszerész-továbbképzésnek.

Az Országos Gyógyszerészeti Intézetben felállított gyógyszerészeti tanszék nem változtat a továbbképzés azon elvén és hasznosnak bizonyult gyakorlatán, hogy a decentralizált továbbképzés szükséges. A tanszék munkája nyomán az egyes továbbképzések tartalmi fejlődése várható. Döntő szerep vár a tanszékre a gyógyszerészeti szakosítás megvalósításában is.

A gyógyszerészeti tanszék felállítását örömmel üdvözljük, és a továbbfejlődés, az élet által szükeget jelentős állomásnak tartjuk.

Meg vagyok győződve arról, hogy a gyógyszerésztudományi karok tanszékeinek támogatásával, a gyógyszerész-társadalom eddig is nagyrabecsült együttműködésével, a gyógyszerészeti tanszék fontos oktatási bázissá fejlődik. Ugyanakkor biztosak vagyunk abban, hogy az orvos- és gyógyszerésztudományok további fejlődése — bizonyos idő múlva — további tanszékek felállítását tűzi majd napirendre.

Dr. Kádár Tibor

egyetemi tanár, az Orvostovábbképző Intézet igazgatója

TÁRSASÁGUNK HÍREI

BORSOD MEGYE ELŐADÓÜLÉS

A Magyar Gyógyszerészeti Társaság Borsod megyei szervezete 1969. december 14-én a miskolci tüdőgyógyintézet könyvtárában előadótulást tartott, amelyen *Écsy Zoltán* elnök beszámolt a MOTESZ 1969. december 20-án tartott közgyűléséről.

Tudományos előadást *dr. Nagy Ervin*, az intézet főgyógyásza tartott „Különféle infúziós pufferek készítése és alkalmazása, különös tekintettel a *Tromethamol (Tris-, Tham-puffer) előállítására*” címmel.

Az előadói ismertette a különféle pufferinfúziók készítését, azok hatásmechanizmusát, és részletesen beszámolt az alábbi infúziók készítésekor szerzett saját tapasztalatairól: 1/2 izotóniás ammóniumklorid, 2, 4, 6 százalékos *NaCl* bonat-oidat és *porampulla* készítése indikátorral; a nátrium-laktát-infúziók előállítása. Részletes előadásban ismertette a *Tris-puffer* különféle elkészítési módjait, annak fizikai-kémiai vizsgálatát, eltarthatását és pufferkapacitási vizsgálatát.

A klinikus szempontjából *dr. Stalmaier József* főorvos szolt hozzá, hangsúlyozva a pufferinfúzió sokszor életmentő jelentőségét. Az infúziók orvosi diagnosztikai értékelésére szükséges fizikai-kémiai adatok kiszámításához az *Astrup-féle pH-és vérgázmérőt*, valamint a gyors vértation-meghatározó lángfotométert *dr. Bócs Barna* alorvos ismertette és bemutatta gyakorlati működését is.

B. L.